

Figurita Nieuws 2012

Van de voorzitter,

de zon schijnt vandaag volop en bij mij liggen de nesten vol met jonge duiven. Spannend wat dit voorjaar en de zomer weer gaan brengen. Hopelijk een mooi aantal gezonde duiven, waarvan er straks weer een aantal mee kunnen doen aan de shows in het najaar. Op mijn eigen hok vliegt op dit moment maar één witte Figurita duivin die door mijn zoon Dora is gedoopt. Afwachten of hij de hobby net zo mooi gaat vinden als zijn vader. De bedoeling is in elk geval wel dat ik in 2013 weer enkele koppels witte Figurita's op mijn hok heb.

Terugkijkend naar afgelopen show seizoen kunnen we zeggen dat op diverse shows mooie Figurita's te zien waren. Hopelijk verloopt de fokkerij bij jullie op het hok net zo goed als bij mij in Wijchen. Wie weet kunnen we de eerste jongen gaan bewonderen op onze voorjaarsdag op zaterdag 23 juni, nu voor het eerst in Leerdam. Het hoogtepunt van het jaar moet, naast onze jongdierendag in oktober, onze clubshow worden bij de Internationale meeuwenmanifestatie. Deze is in het eerste weekend van november ondergebracht bij SZN. Er zijn in elk geval toezeggingen van Duitse fokkers dat ze dieren in gaan zenden. Wie weet gaan ze ook uit andere landen komen. Vanuit de meeuwenclub liggen ook in België en Frankrijk goede contacten, dus wie weet komen daar ook nog Figurita's vandaan. Verder is er dit jaar ook weer de Europashow. Deze is dit jaar in het weekend na Sinterklaas in Leipzig. Geen idee of daar veel Figurita's ingezonden gaan worden, maar het is in elk geval weer een plaats waar je de dieren internationaal kan vergelijken. Wil je extra informatie hierover mail of bel me dan even. Zelf ga ik daar het hele weekend naartoe.

Ik wens u allen nog een goed fokseizoen, een fijne zomer en vooral heel veel plezier met onze hobby.

Vriendelijke sportgroeten,

Roy Arbeider

De Jaarvergadering 2012

U heeft allemaal een uitnodiging ontvangen voor onze jaarvergadering met aansluitend een presentatie over de Figurita door onze voorzitter **en** een bespreking van de meegebrachte jonge duiven.

Let op: de vergaderdatum is aangepast naar **23 juni** en de vergaderlocatie is gewijzigd naar **Leerdam!**

Graag hoor ik van u of u komt, of u gebruik wil maken van de lunch en of u jonge duiven meebrengt. Omdat we wat later in het seizoen zitten en er dus meer jonge duiven verwacht worden is het **maximale** aantal jonge dieren wat een lid mee kan brengen **zes stuks**.

Dit jaar willen we eens kijken wat de fokkers zelf van hun jonge dieren vinden en laten we hen aan het woord. Natuurlijk kijken de andere fokkers en onze keurmeesters mee en zullen uw beeld zekere kritisch volgen en waar nodig bijstellen, een leerzame middag wordt het zeker!

Graag uw opgave **uiterlijk (!!)** **16 juni 2012** inleveren bij Aad Rijs, Ganzert 14 4031KC Ingen of per e-mail aan : aad.en.ineke.rijs@planet.nl

De kleur en het geslacht van uw jonge duiven hoeft u niet op te geven, alleen het aantal (max. zes stuks) is voldoende.

De Club

De algemene gegevens van de FCN

Opgericht

De Figurita Club Nederland is opgericht op 19 november 2000

Doel

De Figurita Club Nederland heeft tot doel het promoten en in stand houden van de Figurita Valenciana.

Voorzitter

Roy Arbeider, Saltshof 2866, 6604 GH Wijchen
Tel.: 024-6452322, rarbeider@tiscali.nl

Secretaris

Aad Rijs, Ganzert 14, 4031 KC Ingen
Tel.: 0344-693097, aad.en.ineke.rijs@planet.nl

Penningmeester

Pauline v.d. Lans, JC Bloemstraat 10, 2548 NA Den Haag
Tel.: 0174 - 414141, pauline@lans-grond.nl

Commissaris

Arend Zoutenbier, Mennickstraat 22, 2583 BR Scheveningen
Tel.: 070-3553478, flicka@kpnmail.nl

Commissaris

Jouke v.d. Siepkamp, Violier 9, 3434 HE Nieuwegein
Tel: 030-6064308, brunner.jouke@kpnmail.nl

Vergaderingen

Een keer per jaar een algemene ledenvergadering tevens jaarvergadering in de maand juni of juli.
Een keer per jaar een korte ledenvergadering op de clubdag in oktober.

Clubshows, districtshows en clubdag

De clubshow zal ieder jaar worden ondergebracht op een grote landelijke show. In de jaarvergadering voorafgaande aan het showseizoen worden de locaties voor de club- en districtshows i.o.v met de leden bepaald.

Rekeningnummers en KvK

Rekeningnr.1583 87 708 t.n.v. penningmeester FCN te Den Haag. Aangesloten bij de Kamer van Koophandel Haaglanden onder nummer: 27198222.

Contributie en vormen van lidmaatschap

Gewone leden: € 15,00 per jaar
Jeugdleden: € 10,00 per jaar
Donateurs: € 10,00 per jaar

Internet en E-mail

We zijn met de FCN aanwezig op het web op www.figurita.nl.
U kunt ons bereiken op onze privé emailadressen zoals eerder genoemd of via de contact-link op onze website

De activiteiten van de FCN in het verenigingsjaar 2012/2013

Jaarvergadering:

zaterdag 23 juni in het clubgebouw van KPV in Leerdam

Clubdag:

zondag 7 oktober in het Kleindieren centrum te Den Haag
Prijzenschema Clubdag

Een oorkonde voor de beste vijf jonge duiven van de clubdag

Clubshow (de Europese!):

1 t/m 4 november 2012, SZN in Loon op Zand

Prijzenschema Clubshow

- 1) Figurita beeldje voor de fraaiste Figurita
- 2) Oorkonde fraaiste Figurita kaalbenig wit
- 3) Oorkonde fraaiste Figurita kaalbenig geband
- 4) Oorkonde fraaiste Figurita kaalbenig in de enkelkleurigen
- 5) Oorkonde voor de fraaiste Figurita kaalbenig (andere kleur of tekening dan 2 t/m 5)
- 6) Oorkonde voor de fraaiste Figurita bekoust
- 7) Beker voor de fraaiste Figurita van een jeugdlid

Districtshows:

Keistadshow, Oneto, EZHSV, Noordshow, Championshow

Prijzenschema Districtshows

van 2 t/m 9 duiven

- 1) € 2,50 ter vrije beschikking keurmeester
- 2) € 2,50 ter vrije beschikking keurmeester

van 10 t/m 25 duiven:

- 1) Clubprijs voor de fraaiste Figurita
- 2) € 2,50 ter vrije beschikking keurmeester
- 3) € 2,50 ter vrije beschikking keurmeester

vanaf 25 duiven:

- 1) Clubprijs voor de fraaiste Figurita
 - 2) € 5,- ter vrije beschikking keurmeester
 - 3) € 2,50 ter vrije beschikking keurmeester
 - 4) € 2,50 ter vrije beschikking keurmeester
- Minimaal predikaat 93. Prijzen zijn alleen te winnen door leden.

Prijzenschema overige open shows, provinciale en nationale tentoonstellingen:

€ 5,00 voor de beste Figurita, deze Prijs is alleen te winnen door een FCN lid en een minimum van 15 werkelijk ingezonden Figurita's.
Het behaalde predikaat is 93 pnt. of hoger

Het voorjaar is er weer!

Elk voorjaar gaat het bij mij kriebelen. Dat begint eerlijk gezegd al na de laatste tentoonstelling en het voorjaar lijkt dan nog erg ver weg. Maar voor je het weet hebben je duiven een date! Het geflikflooi met soortgenoten van hetzelfde geslacht is niet van de lucht en de temperatuur hoeft maar even op te lopen of de beestjes worden zo tierig dat het een lieve lust is. Werk aan de winkel dus!

Alle broedkooien worden schoon gemaakt en de aanwezige vloerdekcorrels worden vervangen, dit is een behoorlijke klus. Alle aanwezige duiven zijn nog voor de nodige zekerheid ingeënt tegen het paramyxovirus. Ik wens absoluut geen herhaling van twee jaar geleden.

Tijdens die grote schoonmaak kan ik tussen de bedrijven door mijn duiven observeren. Hoe zitten ze er bij en wie is er het meest actief. Vooral de doffers moeten driftig hun rondjes koeren want anders staan ze mij niet aan. Dat gedrag heeft met karakter en vitaliteit te maken. Dit is absoluut het belangrijkste kenmerk. Het is verleidelijk dat door de vingers te zien als het zo uitkomt. Niet doen!!

Dan kijk ik naar de grootte, type en stand. Dan ben ik stiekem al een partner voor ze aan het zoeken. Ik houd van klein en parmantig. Dan ga ik de kopvorm en de snavelbelijning met elkaar vergelijken en dan begint het spelletje, zoek de verschillen. Het wammetje en het jabot mogen niet vergeten worden want voor je het weet heb je een Figurita met een te diepe keeluitsnijding en dan mis je de typische Figurita-uitstraling. Dat kun je soms glorieus over het hoofd zien. En een meeuw zonder jabot is geen meeuw! Al schoonmakend heb ik de helft van mijn arsenaal al in gedachten van een partner voorzien. De rest is wikken en wegen. In de trainingskooi, uit de trainingskooi, in de hand, uit de hand. Uiteindelijk: "zo moet het dan maar!"

Dan start de grote uitdaging: ik zet de beoogde koppels bij elkaar in de broedhokken en observeer of ze elkaar wel mogen. Nou, dan komen de verschillen in gedrag echt wel boven drijven. Het ene paar vecht

Ze hebben er zin in!

absoluut niet moet, wat je er ook aan doet! Dan probeer je die uiteindelijk om te paren met een andere geschikte partner.

Na een, hooguit twee dagen zijn de duifjes wel gewend aan hun partner en ga ik uitproberen of hun TomTom wel goed is ingesteld. Dat blijkt in veel gevallen niet zo'n betrouwbaar instrument te zijn. Met veel misbaar en behoorlijk wat vleugelgemeen probeert ongeveer een kwart van de duiven een appartement van een ander te veroveren.

Ik moet dan op de achtergrond aanwezig zijn om de vechtersbazen uit elkaar te halen en ze te verwijzen naar het voor hun bedoelde appartement! Sommigen zijn volhardend in hun strijd voor een bepaalde locatie en zijn erg hebbertig en willen er wel twee. Die worden dan tijdelijk weer vastgezet om de anderen

elkaar in het begin de kooi uit. Het andere paar begint meteen te minnekozen.

Sommige duivinnen zijn zo geil dat ze al door de pootjes gaan voordat de doffer goed en wel in zicht is. De ene doffer treedt ogenblikkelijk de duivin in de ander begint ongelooflijk agressief op de ander in te hakken. De slimme of ervaren doffers gaan in een hoekje van de broedkooi met trillende vleugels zitten oe-oe-oe-ën en het moet dan wel een hele straffe duivin zijn wil ze niet al kop- en snavelkroelend voor de bijl gaan!

Al die verschillen bij elkaar zijn intrigerend om te zien en houden voor mij de hobby boeiend.

En zoals bijna elk jaar zit er gegarandeerd weer een stel bij dat elkaar

de gelegenheid te geven zich wat steviger te settelen om de aanvliegroude er vaster in te slijpen. Een opgerolde krant die dient als het equivalent van een klapperende vleugel doet de rest. Zo zet ik één voor één de broedkooien open en na een paar dagen is de relatieve rust weergekeerd en worden de broedschalen met tabaksstengels klaargezet en is het wachten op de eieren.

Sommige duivinnen leggen meteen. Dat is meestal niet gunstig want die zijn nog aangemaakt in de gesepareerde periode en niet bevrucht door de aanwezige doffer. Zoals elk jaar zijn er wel een paar koppels waar niet alles van een leien dakje gaat. Het leggen van de eieren daar kan een hele tijd overheen gaan.

Zijn ze eenmaal zover dan kan het zomaar zijn, dat de doffer niet op de eieren gaat zitten en is het na een paar dagen over. De duivin stopt er dan uiteindelijk ook mee en de gehele ceremonie kan opnieuw beginnen. Dit zijn de normale startperikelen en dit stelt je geduld danig op de proef. Je wilt zo snel mogelijk jonge duifjes zien maar deze rakkers bepalen hun eigen ritme. Daar moet je je gewoon bij neerleggen en daar heb je geen invloed op en dat is maar goed ook. De natuur moet ook een beetje zijn gang kunnen gaan.

Pasen is een erg mooie periode voor nieuw leven in de hokken. Dat is genieten.

Wat er gebeurde in mijn kooi!

De meeste duivinnen hebben inmiddels hun eieren gelegd. Het viel mij op dat een paar duivinnen wat vreemd op of naast de broedpan zaten. Bij controle mijnerzijds bleek dat die duiven door hun pootjes zakten en niet meer konden lopen. Zij bewogen zich voorwaarts met het handgewricht van hun vleugels alsof zij zich met krukken voortbewogen.

Stereo kijkers!

Na vorig jaar gingen bij mij meteen de alarmbellen rinkelen en vreesde ik voor het ergste.

Ik heb de duiven apart gezet in de trainingskooien en ze een paar dagen geobserveerd. Het viel mij al meteen op dat ze zich niet toonden als ziek. Ze bleven strak in de veertjes zitten en de nek bleef monter gestrekt. Ze bleven alleen op hun borst liggen.

Het water en het voer heb ik zo laag mogelijk gehangen en de duiven bleven goed eten.

Wat schetst mijn verbazing, na een dag of vier konden de duifjes weer staan en nu herinnert niets meer aan die gammele periode. Dit is gebeurd bij drie duivinnen een dag na het leggen van het tweede ei.

Dit heb ik nog nooit meegemaakt. Alsof

er een zenuw beklemd gezeten heeft. Ze moeten nu opnieuw gaan leggen want het broedgedrag voor de al gelegde eieren is totaal verdwenen.

Hun cyclus moet dus opnieuw beginnen en ik zal ze goed in de gaten houden na de tweede leg!

Het zijn behoorlijke duivinnen die geen enkele moeite hebben gehad met het leggen. En het viel pas op een dag na het leggen van het tweede ei. Het blijft voor mij een raadsel.

De mooiste tijd van de hobby breekt nu aan. Bij sommige eieren hoor ik het pikken van de jongen al en nu is het afwachten wat voor moois er weer te voorschijn gaat komen.

De resultaten worden straks weer vergeleken met de de collega fokkers.

Ik zie er naar uit!!

Tot ziens en groeten van Peter Bodifée

Mijn onverwachte ervaring met het Circo virus

2011 begon goed, na een aantal jaren wikken en wegen stond er een gloednieuw duivenhok achter het huis waarin in twee afdelingen gefokt kon worden. Voor de geplande jonge duiven waren nog eens twee extra afdelingen beschikbaar. Hierdoor kon de fokkerij op een wat ruimere schaal worden gestart en dat maakte dat ik een poging wilde wagen de bekousde Figurita ook in kleuren te gaan fokken en daarnaast een nieuw kleurtje op het hok wilde hebben. Fokmateriaal was in Duitsland op twee verschillende adressen aangekocht.

De fok startte voorspoedig, de oude duiven zaten strak in het pak en produceerden keurige droge mest. Het koppelen verliep voor de meeste koppels probleemloos en binnen 14 dagen zaten er 15 koppels op eieren. De bevruchting was goed dus de verwachtingen waren hoog gespannen.

Keurig op tijd kwamen de eerste jongen maar dat zag er minder goed uit. Wat het was kon ik niet onder woorden brengen maar ze waren mij te slap en straalden geen vitaliteit uit. Binnen 24 uur vielen de eerste doden en geen van allen werden ze ouder dan 48 uur. Hier wordt je niet blij van!

Gezien de ervaringen met dode jongen bij de combinatie Arbeider maar eens met Roy gebeld en van hem het telefoonnummer gekregen van een in dit soort problemen gespecialiseerde dierenarts in de Achterhoek.

De dierenarts gebeld en op zijn verzoek direct mestmonsters opgestuurd. Al snel kwam de uitslag, het zou gaan om een zware besmetting met de E-coli bacterie. De kuur die ik kreeg meegeleverd zou het probleem adequaat moeten aanpakken. Vol goede moed gekuurd, alle hokken ontsmet en alles klaar gemaakt voor de 2e ronde. Wederom veel eieren en een goede bevruchting echter het probleem herhaalde zich en vrijwel alle jongen legde binnen 48 uur het loodje. Na overleg met de dierenarts nog maar een kuur gegeven maar het gaf geen resultaat tenzij u een negatieve aanslag op mijn portemonnee ook als een resultaat ziet!

Door een tip van een bevriende kippenfokker ben ik uiteindelijk in de praktijk van een gespecialiseerde duivendierenarts in Wezep terecht gekomen. De toegang van zijn praktijk wordt links en rechts qua uitzicht bepaald door duivenhokken en nog eens duivenhokken, duidelijk een man van de praktijk dus. Voor het consult had ik wat mest en twee dode jonge duifjes meegenomen. Na het aanhoren van mijn verhaal stelde hij zonder aarzeling dat het waarschijnlijk om het Circo-virus ging, een virus waarvoor geen remedie bestond. Zoals hij het stelde 'het komt vanzelf en het gaat vanzelf'. Om zekerheid te krijgen zijn de twee dode jongen ingeleverd bij de gezondheidsdienst voor dieren in Deventer waar het een en ander op kweek is gezet. Na een viertal weken wachten kwam de uitslag en een forse rekening. Het bleek inderdaad om het Circo virus te gaan.

Uiteindelijk is 2011 een rampenjaar geworden voor wat betreft de kweek en zijn er slechts 7 jongen van 18 koppels groot geworden. De oude duiven zelf deden het ogenschijnlijk prima en leken geen last te hebben.

Een dergelijk probleem maakt dat je alles uit de kast haalt om te weten te komen wat er nu precies speelt en waarom er geen remedie is. Inmiddels ben ik er wel achter dat er veel duivenliefhebbers zijn die last

hebben van dit virus en dat het in ieder hok kan opduiken, het virus reist voornamelijk via mestbesmetting. Besmetting op een tentoonstelling is dus heel goed mogelijk maar u ziet het niet aankomen.

Wat is nu het Circo- virus?

Het is een enkelstrengs DNA virus wat tot gevolg heeft dat bij jonge duiven het immuunsysteem niet werkt. Het virus nestelt zich in de organen die belangrijk zijn voor het opbouwen van weerstand zoals de thymus, de milt, het beenmerg en de bursa. Aantonen van de besmetting door mestonderzoek is daarmee moeilijk, het kan wel maar slechts met een specifieke test de zogenaamde PCR-test op mest

worden aangetoond. Ook door weefselkweek van een van de genoemde organen kan aangetoond worden dat het virus actief is. Een eerste aanwijzing op de virus besmetting bij sectie op een dood dier is dat de bursa fabricius vrijwel geheel verschrompeld is. Dit is een klein orgaantje wat vlak naast de cloaca van een vogel ligt. Dit orgaan zorgt voor bevoorrading van afweercellen aan de andere organen, m.a.w. als het orgaan zijn werk niet meer doet is er geen bevoorrading van afweercellen meer en gaan de dieren dood aan allerlei infecties. E-colli is dan een van de eerste besmettingen waaraan de jonge duiven dood gaan, op zich dus logisch dat er een advies gegeven wordt door een dierenarts de E-colli bacterie aan te pakken echter het is een gevolg maar niet de oorzaak. De echte doodsoorzaak is het ontbreken van weerstand.

De vraag is natuurlijk of er behandelmogelijkheden zijn en deze vraag moet op dit moment nog ontkennend beantwoord worden. Hygiëne op het hok verhogen, de algemene weerstand verbeteren en het intomen van secundaire infecties als salmonella, coli, adeno en dergelijke helpt.

Opvallend in mijn geval was dat ik op een bestand van 18 koppels slechts 7 jongen heb groot gekregen en dat deze afkomstig waren van 4 koppels. Allen in de kleur rood of geel. In al deze gevallen kwam er slechts één van de twee jongen groot. Het lijkt er op dat deze koppels en dus ook hun jongen iets vitaler zijn dan mijn andere kleuren en dit strookt met het beeld wat ik jaarlijks aan jongen groot krijg. Rood en geel zijn vitaler, wit lijkt mijn zwakste kleur te zijn en heeft ook de hoogste inteelt graad.

Omdat het beeld erg veel lijkt op dat wat bij kippen bekend is als kippenaids –ook hier is sprake van het circo virus en van een verminderde weerstand- ben ik op zoek gegaan naar een geschikte entstof. Voor kippen is deze namelijk beschikbaar maar zeer prijzig. Het virus muteert vrij snel waardoor er constant gewerkt moet worden aan een nieuw serum wat de hoge prijs verklaard.

Voor mij was de vraag of de entstof van kippen inzetbaar was voor duiven. Een goede vriend van mij die dierenarts is heeft dit vraagstuk opgepakt en kwam na veel omwegen terecht op de universiteit van Leuven. Daar bleek na de virussen vergeleken te hebben dat er minder dan 10% kans was dat de entstof voor kippen ook effect had op duiven, ergo geen oplossing.

Het is dus blijkbaar inderdaad zo als de dierenarts uit Wezep mij vertelde ‘*je moet de rit uitzitten*’. Om deze reden heb ik in 2011 niet geshowd en alleen gewerkt aan de conditie van de duiven.

Tot nu toe lijkt dit succes te brengen, uit de 1^e ronde zijn nu al veel meer jonge duiven geringd dan vorig jaar in het hele seizoen (op het moment dat ik dit schrijf 12 stuks). Ik realiseer mij dat ik er nog niet ben omdat uit de vliegduivenwereld bekend is dat er uitval optreed tot een leeftijd van 4 maanden maar er is weer hoop.

Met het verslag van deze nare ervaring in ons nieuwsblad hoop ik dat ik u weer wat kennis heb bijgebracht, u loopt kans dat dit u vroeg of laat ook gaat overkomen. Het algemene advies –hygiëne op het hok en bouwen aan natuurlijke weerstand- is het enige bruikbare middel tegen deze ellende maar dit is iets wat goed is uit te voeren als u zuinig bent op uw duiven.

April 2012, Aad Rijs

Het fokken en omgaan met Figurita's in het Wateringse Veld

Als kind op de lagere school raakte ik gefascineerd van vogels en vooral van duiven, mijn eerste duif was een postduif. Er zijn veel soorten duiven die ik mooi vind (en ook heb gehad) maar ruim 10 jaar geleden besloot ik voor de tentoonstelling te gaan fokken met de Figurita Valenciana. Via Ad van Bente begon de hobby met import duiven die hij zelf uit Spanje had gehaald. Na enige tijd werd ik lid van de Figurita Club Nederland en toen Ronald van Dijk besloot te stoppen met de Figurita werd ik een jaar of 6 geleden gevraagd penningmeester te worden.

Bij het fokken van dieren (of dit nu honden, katten of duiven zijn) is mijn streven altijd om met hetgeen dat ik (uit pure liefde en ambitie) fok een waardevolle bijdrage te kunnen leveren aan het betreffende ras waarbij het motto is: "een gezonde geest in een gezond lichaam" "Fokken" (of vermeerderen) is immers niet zo moeilijk, een ras proberen te verbeteren wel!

Door mijn zwager Hans ben ik een aantal jaar geleden begonnen met "tilduiven" schitterend om ze om het huis te zien vliegen, en nadat ik vorig jaar, voor in "de duiventil" een mooie Gaditano van Theo Itterson kreeg, werd mijn liefde voor "duiven met een krop" steeds groter en ondanks het feit dat de Figurita mijn grote liefde is en blijft, zie ik in het fokken van de Canaria (samen met zwager) Hans weer een uitdaging voor de toekomst. Mijn voorkeur gaat in alle duivenrassen uit naar witte of wit/zwarte duiven.

FOKKEN OF GOKKEN? Mijn motto bij het fokken van dieren is: "een gezonde geest in een gezond lichaam". Hoe probeer ik dit te bereiken?

Zelf hanteer ik de volgende 3 vuistregels bij het fokken van duiven:

- **Rust, Reinheid, Ruimte en Regelmaat**
- **Goede voeding** is de basis voor een lang en gelukkig leven
- **Genetische diversiteit** zorgt voor vitaliteit

RUST, REINHEID, RUIMTE EN REGELMAAT

- **Rust:** de factor stress is van grote invloed op het ontstaan van ziektes
- **Reinheid:** ik probeer het hok iedere dag even te "schrappen" omwille van de (bacterie)huishouding in het hok Dit is waar worden duiven ziek van worden, de drinkpotten en voerbakken maak ik iedere week schoon met Chloor, dit om bacterievorming te voorkomen.
- **Ruimte:** levensruimte zorgt voor optimale ontplooiing? Voorkomen van overbevolking voorkomt een hoop problemen, het gaat om observeren en aandacht voor detail; het aandacht geven aan je duiven-uiteraard speelt de factor tijd een grote rol- is belangrijk. Hoeveel tijd ben je bereid aan je hobby te geven?
- **Regelmaat:** het bioritme optimaliseren, dit betekent op gezette tijden voeren. In het broedseizoen is dit 2x daags, vanaf januari verleng ik de dagen d.m.v. belichten

GOEDE VOEDING IS DE BASIS VOOR EEN LANG EN GELUKKIG LEVEN

Wat is nu goed voer? Waarom zou je supplementen geven? Bestaan er "wondermiddelen" voor onze duiven? Persoonlijk denk ik niet dat er "wondermiddelen bestaan je kunt "goed" voeren maar je kunt het ook "nog beter" proberen te doen met wat "extra's" die het voer in balans brengen en optimaal aanvullen. Mijn duiven krijgen o.a. de volgende "extra's":

- **Pro biotica en pre biotica**-voor een optimale darmflora; deze verhogen immuniteit en zorgen voor een betere opname van voedingsstoffen
- **olie**- voor de opslag van reserves en, als brandstof
- **zouten**- voor levendigheid, eetlust, vruchtbaarheid en als natuurlijke ontsmetter
- **silverwater** als anti viraal/bacterieel middel (natuurlijk antibioticum). Colloïdaal zilver vloeistof en zalf wordt ingezet als alternatief antibioticum voor het chemische antibioticum van de reguliere diergeneeskunde. Speciaal bij de bestrijding van bacteriën, virussen, parasieten en schimmels is het zeer effectief gebleken, bij gebruik tast het de darmflora niet aan.

Stelling: *Het overmatig gebruik van antibiotica en de antibiotica resistentie die daardoor ontstaat, is makkelijk te voorkomen door het gebruik van "natuurlijke" middelen die de weerstand van de duif verhogen*

- **Pro biotica** zijn in feite meerdere "goede" darmbacteriën die gezamenlijk zorgen voor een optimale darmwerking en de "slechte" (ziekmakende) bacteriën krijgen minder kans zich aan de darmcellen te hechten

- **Pre biotica** zijn voedingsstoffen voor de darmbacteriën zelf (b.v. Fructo-oligo-sachariden)

De spijsvertering van duiven is een ingewikkeld proces, waarbij het voedsel via de snavel in de keelholte komt, hier wordt speeksel aan het eten toegevoegd waarin stoffen zitten die beginnen met het eerste gedeelte van de spijsvertering, het eten gaat vervolgens verder naar de krop van de duif waar het voer geweekt wordt in het door de duif gedronken water. De krop van de duif is een verwijd stuk van de slokdarm waar het voer enige tijd in kan worden "bewaard" en hiervandaan gaat het voer in kleine porties richting maag en vervolgens naar de darmen. Na een hele reeks stappen wordt het voer uiteindelijk omgezet in verschillende onderdelen: suikers, aminozuren, vetten, mineralen en andere stoffen. Deze onderdelen worden in het bloed opgenomen en weer naar elk van de biljoen verschillende cellen in het

lichaam verspreid, waar ze als brandstof voor energie en als grondstoffen voor stofwisselingstaken binnen de cellen gebruikt worden.

De cellen van het spijsverteringsstelsel hebben ook specifieke voedingsstoffen nodig om voldoende van de verschillende spijsverteringsenzymen te kunnen aanmaken en om hun andere taken te kunnen verrichten. Zolang deze cellen optimaal werken, wordt het voedsel goed afgebroken en worden de bestanddelen eraan onttrokken en afgevoerd naar andere organen in het lichaam. Om voor een optimale werking van het spijsverteringssysteem te kunnen zorgen, is het dus van belang dat we in basis begrijpen hoe dit werkt.

Bovendien is het belangrijk te begrijpen hoe we de stofwisseling van dit stelsel kunnen verbeteren, zodat de duif het voedsel effectiever kan omzetten in de voedingsstoffen die het duivenlichaam nodig heeft om gezond te blijven. Hoewel metabolisme, (het proces dat alle cellen in leven houdt), in elke cel van het lichaam plaatsvindt, vinden bepaalde belangrijke metabolische functies uitsluitend in het maag-darmkanaal plaats.

Antibiotica dood (meestal) de ziekmakende bacteriën in het maag-darmkanaal maar breekt ook een goede darmflora af en verzwakt dus uiteindelijk de afweer. Meer dan de helft van de afweer van het lichaam is gelegen in de darm.

Een goede darmflora voor mens en dier is dus zeer belangrijk voor de afweer tegen ziekten

Zelf gebruik ik over het voer 3x per week als pro/pre biotica: WINMIX (poeder) van de firma Comed; een compleet supplement, het bevat o.a.; vitaminen, essentiële aminozuren, mineralen, elektrolyten en een zure buffer die een goede darmflora stimuleert. Het bevat ook proteïnen die zorgen voor een stevig spierstelsel. Andere bestanddelen zijn plantaardige vezels voor een evenwichtige spijsvertering en plantenextracten die goed voor de gezondheid zijn.

Het drinkwater van mijn duiven "zuur" ik 2 tot 3 keer per week aan met een zelfgemaakte kruidenthee ("een soort Prangesuppe")(niet duur en werkt super)

HET NUT VAN OLIE?

Waarom zou je olie willen toevoegen aan het duivenvoer dat je geeft? Op dit moment word je als consument al gek van de reclame voor mayonaise en boter e.d. met "Omega 3-6", heeft dit wel nut? Omega 3-6 is een "hot item". Een goede vraag is waarom we Omega 3 (-6) zouden toevoegen aan voeding?

Omega 6 is een meervoudig onverzadigd vetzuur. Duiven zijn graaneters en nemen dus vooral plantaardige vetten tot zich, deze vetten zijn vooral een bron van Omega 6. Een verkeerde verhouding Omega 3 en Omega 6 vetzuren is slecht voor de duiven aangezien Omega 6 ontstekingen bevordert door het in Omega 6 aanwezige Arachidonzuur.

Omega 3 is een essentieel vetzuur, wat het lichaam niet zelf aanmaakt, bij duiven zit meervoudig onverzadigde Omega 3 (Alfa Linoleenzuur) onvoldoende in het voer en dit moeten we dus aanvullen met een betere verhouding Omega 3, simpelweg door een scheutje olie aan het voer toe te voegen kunnen we de verhoudingen beter maken. Bronnen van omega-3 zijn -lijnzaad (vlaszaad), -hennepzaden, -pompoeppitten, -soja, -kool- en raapzaad, -tarwekiemen, -walnoten, -donkergroene bladgroenten en -vette vis*.

NB: oliën uit (vette) vis zijn dierlijke vetten die zijn voor duiven slecht(er) verteerbaar en moeten we dus beperken

Zelf stel ik olie samen uit de volgende mix: -42% Tarwekiemolie *(vitamine E), -50% Omega 3 olie (Sojaolie, Lijnzaadolie, Hennep olie) en -8 % Levertraan olie bestaande uit; Koolzaadolie 20 ml, Levertraanolie 15 ml, Visolie 15 ml (*koudgeperst en voor menselijke consumptie geschikt) met een goede Omega 3-6 verhouding die ik mijn duiven 3X per week over het voer geef met Winnix.

HET NUT VAN ZOUTEN?

Natriumchloride (ook wel bekend als "keukenzout") is onder andere noodzakelijk voor een gezonde vochtthuishouding in het lichaam omdat het mede de waarde van de vloeistoffen binnen de cellen en in het weefsel tussen de cellen verzorgt. Deze vloeistoffen bestaan voornamelijk uit water en minerale zouten.

Bovenstaand klinkt heel ingewikkeld maar eigenlijk komt het er op neer dat het lichaam zout nodig heeft, zelf geef ik voor het gemak 1x per week “Sedochol” of Purga Salt (van Oropharma) maar je kunt ook zelf “zouten maken”.

Een recept voor “zouten” (heb ik voor de liefhebbers beschikbaar) kun je laten samenstellen door je eigen apotheek, scheelt geld en is net zo goed, zorgt voor mooie witte neuzen en schone kelen, zout is bovendien laxerend, bloedzuiverend, ondersteunt de lever en darmfunctie en bevordert de rui.

GENETISCHE DIVERSITEIT ZORGT VOOR VITALITEIT

- Wat bedoel ik met “genetische diversiteit” & (natuurlijke) selectie?
- Wat is nu de noodzaak van registratie van het fokmateriaal?

Bij het fokken van duiven wordt inteelt gebruikt om een gewenst uiterlijk of bepaalde goede karakter-

eigenschappen te behouden en te versterken. Wanneer in een duif een eigenschap als zeer gewenst beschouwd wordt, wordt vaak een dier dat deze eigenschap heeft met een (direct) familie-lid gepaard. Vader/moeder/zus/ broer kruisingen worden gebruikt om in de nakomelingen deze gewenste eigenschap terug te zien. Als gevolg van deze “inteelt” zien we ook eigenschappen die niet zo wenselijk zijn naar voren komen. Door grotere aantallen nakomelingen te fokken uit deze verwante combinaties, vallen deze vaak door een “natuurlijke” selectie af voor de verdere fok. Als men steeds verder blijft fokken met “inteelt”-nakomelingen ontstaat er “inteeltdepressie”. Inteeltdepressie bij duiven

leid tot minder (bezette) eieren, minder vruchtbaar, kleiner formaat duiven en uiteindelijk tot een stadium dat alle genen “homozygoot” (de eigenschappen liggen dan fokzuiver “vast”) zijn en daardoor is uiteindelijk in een verder stadium deze stam duiven altijd tot uitsterven gedoemd.

Wat nu als U wel een “mooie/goede” duif wilt fokken en niet altijd “onverwant/ outcross” (met vers bloed) wilt fokken? Een kruising tussen 2 niet verwante homozygote inteeltlijnen geeft ALTIJD heterozygote nakomelingen met een samenspel van goede eigenschappen die de ouders zal overtreffen (wetten van Mendel) Na een dergelijke combinatie zal altijd “outcross” (vers bloed toevoegen) moeten plaats vinden omdat anders de geschiedenis zich zal herhalen en er alsnog weer inteeltdepressie ontstaat. In theorie is bovenstaand heel leuk zult U denken maar praktisch niet voor iedereen “haalbaar” door gebrek aan (fok)ruimte (niet iedereen kan veel nakomelingen fokken) en geld. Bij meerdere duivenrassen zijn nakomelingen uit een “goed” hok vrijwel onbetaalbaar, hoe zou U dan toch een “mooie” duif kunnen fokken waar U wel mee “door” kunt in de fokkerij?

Er zijn verschillende mogelijkheden maar het is dus vooral belangrijk om de “genenpoel” (het erfelijk materiaal) zo breed mogelijk te houden en **bewust** te fokken wil je een ras of willekeurige stam duiven veilig stellen voor de toekomst. Hiervoor is registratie (het bijhouden van de afstamming van je duiven) dus een ZEER belangrijk en noodzakelijk hulpmiddel. (Weet altijd waarmee je fokt!)

INTEELT EN INTEELTCOEFFICIËNT: de mate van inteelt (genen die elkaar “tegenkomen” c.q. “gemeenschappelijk” zijn en de mate van de inteelt)

Bij inteelt gaat het dus niet alleen om homozygotie, (“vaste genen”) maar om homozygoot-identiek. (“dezelfde genen”) Als we over duiven praten, dan zou je kunnen zeggen dat twee Figurita’s van dezelfde kleur (wit in dit geval) het begrip hom

Figurita – met op precies dezelfde plaatsen een veertje dat rechtop staat op het hoofd, eenzelfde lengte staart, eenzelfde maat oogrand – het begrip ‘homozygootidentiek’ weergeven. (ze zijn “als identieke tweelingen” /elkaars exacte evenbeeld en bezitten precies “dezelfde” genenpoel).

Een homozygoot identieke duif is een eindproduct, waarschijnlijk met super prestaties op show maar naar mijn persoonlijke mening niet meer om mee te willen fokken.

/type kan als resultaat hebben dat ongewenste eigenschappen plotseling wijd verbreid raken in een ras, of juist dat gewenste eigenschappen mee verdwijnen met een kenmerk waartegen we selecteren. Wanneer we

a tot een vliegduif maken enz.

Maar hoe kun je nu toch een “mooie duif fokken” zonder inteeltdepressie? En zonder veel geld uit te geven aan “verse” duiven op het hok?

Zelf heb ik 4 “vaste” bloedlijnen (en 2 “reserve” lijnen) die ik aangeef met 4 verschillende kleuren op hun broedhok en bijpassende kleurringen om hun nakomelingen, (kleurringen zijn handig als ik ze in het jonge duivenhok zie zitten, dan weet ik automatisch door de kleurring wie de ouders zijn) Deze 4 lijnen worden afzonderlijk van elkaar gefokt en vervolgens “vermengd, bovendien wordt aan tenminste 1 “kleur” lijn (ieder jaar een andere bloedlijn) elk jaar “outcross” (vers) bloed toegevoegd om de vitaliteit en het voortbestaan van mijn stam duiven te kunnen garanderen voor de toekomst.

Dit bereik ik ook bijvoorbeeld door voor mijn witte duiven een blauwzwartgebande doffer (zo'n doffer ruil

ik voor een “mooie” witte met een collega fokker en kost dus niets) in te zetten. (Deze “truuk” om blauwzwart te verparen met wit heb ik overigens van Ad van Bente overgenomen) Wat heeft dit voor nut behalve “miskleuren” waar je als fokker van witte duiven niets aan hebt?

Een blauwzwartgebande heeft (als het goed is) een volledig andere genetische achtergrond dan een witte Figurita, een blauwzwartgebande doffer gebruiken op een witte duivin uit een inteeltlijn zorgt voor Heterozygote nakomelingen, die na selectie op de kleur wit, weer zeer rastypische nakomelingen zal geven, met (ook heel belangrijk), een betere verenstructuur (mijn ervaring is; als je altijd witXwit blijft fokken dan loopt de veerkwaliteit sterk achteruit) Het heeft wel als gevolg dat je van deze lijn in dat jaar weinig resultaat op show zal zien, alles is een kwestie van geduld want het volgende jaar (of jaar daarop) zullen de resultaten (hopelijk) beter zijn en houd je in ieder geval VITALE en gezonde duiven in het hok. Iedereen fokt anders maar dit was mijn persoonlijke visie op de duivenfokkerij, aan de gevolgen van inteeltdepressie zie ik op dit moment complete hondenrassen ten onder gaan veroorzaakt door fokkers die niet open staan voor onderzoek naar de (defecten binnen de) genenpoel waarmee ze fokken en uiteindelijk door hun egoïsme het hondenras waar ze zoveel “van houden” om zeep helpen.

Ik hoop oprecht dat duivenfokkers bewuster zijn en dit met de rasduivenfokkerij niet zal gebeuren.

DE EINDCONCLUSIE

- Weet waarmee je fokt
- Weet wat je voert
- Zorg voor rust, ruimte, reinheid en regelmaat voor je duiven

Pauline van der Lans, februari 2012

K(l)eurig

Een paar jaar geleden riep ik in het Figuritanieuws op tot de uitdaging om meer kleurtjes te gaan fokken bij onze Figurita. Voorzichtig aan zijn er wat fokkers die ook wat andere kleurtje durven te fokken maar

het showen is nog niet overtuigend. Maar vooruit het begin is er. En ja, ik ben best trots dat op de laatste clubshow op de Championshow een geel getijgerd duivinnetje met 96 punten stond te pronken. En ja, ik weet ook wel dat er ook aan dat duivinnetje nog veel te verbeteren is maar dat zag ik bij nog (veel) meer duiven op onze clubshow. Dus ik ben me er van bewust dat 'we' er nog lang niet zijn met de kleur-Figurita. Om nog meer fokkers te stimuleren wil ik een korte terugblik geven hoe het mij is vergaan met het fokken van getijgerde *Figurita*'s. Ook zonder een jarenlange studie over erfelijkheid van kleuren kun je bezig zijn

met fokken van andere kleur op de Figurita. Met een beetje logisch nadenken, een snufje durf, een (flink) portie doorzettingsvermogen en met daarover heen een klodder geluk kom je al een heel eind. In 2006 heb ik mijn eerste Figurita's ergens in Apeldoorn kocht, met het idee dat het misschien wel goede voedster duiven zouden zijn voor mijn kortsnavelige duiven. Er werd nogal lovend geschreven over het zorgen voor hun jongen. Daar zat een duivinnetje bij wat anders was gekleurd dan de overige (blauwen en gekrasten). Met de kennis van nu zou ik zo'n dier nooit aanschaffen want het stond als een Italiaan en de snavel leek wel een schans ten opzichte van het voorhoofd. Hoewel geen enkele Figurita dat jaar een kortsnavelig jong groot kreeg (van je fouten moet je leren) was dit duivinnetje wel mijn favoriet. Ze deed het nog het best met het voeren van de jongen, en ja juist ook omdat het anders gekleurd was. Toen de Figurita's van (mislukt)voedster-ras promoveerden naar tweede ras op het hok en ik via Aad Rijs 'echte' Figurita's op mijn hok kreeg was de uitdaging om een kleur te fokken die nog in de kinderschoenen stond geboren. Via een paar prima rode Italianen en een pracht van een gele Italiaanse duivin aangevuld met enkele gele en rode Figurita's waar Aad Rijs me mee verraste, had ik basis van de rood en geel fok op mijn hok. Op internet zocht ik alles af wat met Figurita's te maken had en kwam een plaatje tegen van een zwart getijgerde Figurita. Niemand kon me vertellen wie die kleurslag had of waar ze gebleven waren. De duif op het plaatje zou een Spaanse duif zijn. Toen ik een paar mooie koppels rood, geel en zwart mocht uitzoeken bij Jos Kleinen werd mijn aandacht getrokken naar enkele kleine witte veertjes die sommige van die dieren hadden. Volgens de kenners waren die veertjes mogelijk het gevolg van de factor Agaath. In de boeken werd dit als *een* schimmel factor beschreven. Bij het lezen over kleurvererving begreep ik dat er verschillende schimmel-factoren waren die ook weer allemaal een eigen verschijningsvorm hadden. (Let op! Dit is mijn versimpeling van de kleurvererving mbt de schimmel-factor en heeft geen enkele wetenschappelijke waarde, ik probeer het in mijn eigen Peppie en Kokkie stijl te beschrijven.) Hoe de onderlinge verhouding is tussen de verschillende schimmel factoren kan ik in de literatuur nergens vinden. De vraag rees bij mij of je met de factor schimmel 'Agaath' door kon fokken naar een getijgerde zoals we die graag zien; namelijk over het gehele lichaam en vleugels afwisselend wit en gekleurd. Er werd mij verteld dat je met sproetkoppen op elkaar steeds meer wit als tekening kreeg dus meer naar het getijgerde zoals we dat willen. Alles bij elkaar was dat voor mij wel het startsein om te werken aan een getijgerde Figurita en omdat ik al geel en rood op het hok had werd dat in eerste instantie de kleur waarmee gewerkt werd. Omdat de 'Agaath' kleur bleef zoals die was moest er dus gezocht worden naar meer en of ander materiaal. Bij toeval kwam ik in Malden terecht bij Leon Lambooy en Mart de Haas. Zij hadden een wit

met fokken van andere kleur op de Figurita. Met een beetje logisch nadenken, een snufje durf, een (flink) portie doorzettingsvermogen en met daarover heen een klodder geluk kom je al een heel eind. In 2006 heb ik mijn eerste Figurita's ergens in Apeldoorn kocht, met het idee dat het misschien wel goede voedster duiven zouden zijn voor mijn kortsnavelige duiven. Er werd nogal lovend geschreven over het zorgen voor hun jongen. Daar zat een duivinnetje bij wat anders was gekleurd dan de overige (blauwen en gekrasten). Met de kennis van nu zou ik zo'n dier nooit aanschaffen want het stond als een Italiaan en de snavel leek wel een schans ten opzichte van het voorhoofd. Hoewel geen enkele Figurita dat jaar een kortsnavelig jong groot kreeg (van je fouten moet je leren) was dit duivinnetje wel mijn favoriet. Ze deed het nog het best met het voeren van de jongen, en ja juist ook omdat het anders gekleurd was. Toen de Figurita's van (mislukt)voedster-ras promoveerden naar tweede ras op het hok en ik via Aad Rijs 'echte' Figurita's op mijn hok kreeg was de uitdaging om een kleur te fokken die nog in de kinderschoenen stond geboren. Via een paar prima rode Italianen en een pracht van een gele Italiaanse duivin aangevuld met enkele gele en rode Figurita's waar Aad Rijs me mee verraste, had ik basis van de rood en geel fok op mijn hok. Op internet zocht ik alles af wat met Figurita's te maken had en kwam een plaatje tegen van een zwart getijgerde Figurita. Niemand kon me vertellen wie die kleurslag had of waar ze gebleven waren. De duif op het plaatje zou een Spaanse duif zijn. Toen ik een paar mooie koppels rood, geel en zwart mocht uitzoeken bij Jos Kleinen werd mijn aandacht getrokken naar enkele kleine witte veertjes die sommige van die dieren hadden. Volgens de kenners waren die veertjes mogelijk het gevolg van de factor Agaath. In de boeken werd dit als *een* schimmel factor beschreven. Bij het lezen over kleurvererving begreep ik dat er verschillende schimmel-factoren waren die ook weer allemaal een eigen verschijningsvorm hadden. (Let op! Dit is mijn versimpeling van de kleurvererving mbt de schimmel-factor en heeft geen enkele wetenschappelijke waarde, ik probeer het in mijn eigen Peppie en Kokkie stijl te beschrijven.) Hoe de onderlinge verhouding is tussen de verschillende schimmel factoren kan ik in de literatuur nergens vinden. De vraag rees bij mij of je met de factor schimmel 'Agaath' door kon fokken naar een getijgerde zoals we die graag zien; namelijk over het gehele lichaam en vleugels afwisselend wit en gekleurd. Er werd mij verteld dat je met sproetkoppen op elkaar steeds meer wit als tekening kreeg dus meer naar het getijgerde zoals we dat willen. Alles bij elkaar was dat voor mij wel het startsein om te werken aan een getijgerde Figurita en omdat ik al geel en rood op het hok had werd dat in eerste instantie de kleur waarmee gewerkt werd. Omdat de 'Agaath' kleur bleef zoals die was moest er dus gezocht worden naar meer en of ander materiaal. Bij toeval kwam ik in Malden terecht bij Leon Lambooy en Mart de Haas. Zij hadden een wit

gespikkelde doffer die me niet alleen opviel door zijn kleur maar ook door zijn vitaliteit. Duidelijk was dat hier sprake was van een schimmel-factor. De doffer verhuisde naar Dodewaard en werd op de gele Italiaan gezet. Er kwam van alles uit maar het meeste was zo onduidelijk van kleur dat die uitgeselecteerd werden. Een grote gele schimmeldoffer bleef over. Deze werd gekoppeld met een gele duivin en verdraaid daar werd de eerste voorzichtig getijgerde doffer uit geboren. Die werd weer aan een rode 'Agaath' gekoppeld. Ook een broer, weer een geel schimmel werd behouden en aan een gele duivin gekoppeld. Wat hier uitkwamen waren vooral sproetkoppen. Blijkbaar zit er een verband tussen de factor

schimmel die getijgerd laat zien en de factor schimmel die sproetkoppen laat zien. Maar nog steeds had ik geen echte getijgerde. Je blijft dan op zoek naar materiaal dat kan bijdragen om een echte getijgerde te fokken. Zo kreeg ik van Freek van Vliet een koppel die al aardig getijgerd waren. Naar mijn idee hadden ze zelfs twee factoren schimmel. Eentje die het schimmel effect geeft die we kennen van onze blauwschimmels dus een wat vervagende kleur en de schimmel factor die meer richting getijgerd gaat. Toen ik die tegen mijn halve getijgerde duiven zette kwamen er vooral hele lichte schimmels uit, of wel vrijwel helemaal wit met aan de uiteinden van de vleugels wat kleur, ook wel gestorkte genoemd. Dit is het resultaat van twee maal de factor schimmel bij elkaar brengen. Deze dieren hebben niet veel bijgedragen aan de tot standkoming van de getijgerden. De jongen waren (bleven) vaak veel te licht of er ontstonden vreemde kleuren. Ook waren het niet van die beste ouder dieren dus veel jongen gingen verloren. Er zitten overigens allerlei kleuren onder de dieren die ik gebruikte. Wat er zo nu en dan ook uit kwam. Toen ik echter de duivin van Freek op een sproetkop zette kwam er een duivinnetje uit die over het gehele lichaam en vleugels enkele witte veertjes liet zien. De eerder gefokte halve getijgerde doffer gaf tegen een 'Agaath' duivin plotseling ook een getijgerde die al heel aardig begon te lijken op een 'echte'.

Het geluk was nog niet op want in dat jaar (2009) gaf de vader van de eerder genoemde doffer ook een min of meer getijgerde. Hieruit kwam in 2010 een rood getijgerde doffer die echt de goede kant op ging. Een aanmoedigings-F op de tentoonstelling in Veenendaal gaf weer energie om nog eens een jaar (2011) heel gericht met 6 koppels op de getijgerden te fokken. Van de ruim dertig jongen hiervan zijn er 8 min of meer getijgerd. Daarvan kon ik er vijf aan andere fokkers overdoen die er weer verder mee aan de slag kunnen.

Met de rood en geel getijgerden lijkt het nu echt de goede kant op te gaan. Volgend doel is om ook zwart getijgerd te fokken. De sproetkoppen daarvoor heb ik maar dit jaar zijn de eerste twee broedsels mislukt. Inderdaad zo nu en dan

een flinke tegenvaller hoort er bij. Vorig jaar werd ik ook nog verrast door een jong van doffer van foto 6. Een nog niet eerder bij Figurita's getoonde kleur, iets van koper of bronsachtig, ook weer leuk.

Als je eens iets anders probeert word je vrijwel altijd verrast. Dat maakt onze hobby zo leuk.

Succes allemaal met de fok!

Dodewaard, april 2012, Aad Stout

